

Av eldste Neil L. Andersen
i De tolv apostlers quorum

Forlat ham aldri

Hvis dere velger å ikke bli fornærmet eller skamfulle, vil dere føle hans kjærlighet og anerkjennelse. Dere vil vite at dere er i ferd med å bli mer lik ham.

Mine kjære brødre og søstre over hele verden, jeg vil uttrykke min dype beundring for den tro og det mot jeg ser i deres liv. Vi lever i en ytterst bemerkelsesverdige tid – men en krevende tid.

Herren varsler oss om kommende farer

Herren har ikke overlatt oss til oss selv i vår streben etter å vende tilbake til ham. Hør på hans advarselord som varsler oss om kommende farer: «Vær på vakt, våk.»¹ «Ta dere i vare så dere ikke ... blir ført vill.»² «[Vær] årvåkne og forsiktige.»³ «Ta dere i vare så dere ikke ... faller ut av deres egen faste stand.»⁴

Ingen av oss er immun mot verdens innflytelse. Herrens råd holder oss årvåkne.

Dere husker Jesu opplevelse i Kapernaum, hvor disipler som hadde fulgt Frelseren, ikke ville godta at han var Guds Sønn. Skriftene forteller: «Etter dette trakk mange av hans disipler seg tilbake og gikk ikke lenger omkring med ham.»⁵

Jesus vendte seg så til De tolv og sa: «Vil også dere gå bort?»⁶

Vil også dere gå bort?

I mitt eget sinn har jeg besvart dette spørsmålet mange ganger: «Absolutt

ikke! Ikke jeg! Jeg vil aldri forlate ham! Jeg er her for godt!» Jeg vet dere har svart på samme måte.

Men spørsmålet «Vil også dere gå bort?» minner oss om vår egen sårbarhet. Livet er ingen åndelig dans på roser. Apostlenes ord i en annen situasjon kommer stille til vårt sinn: «Det er vel ikke meg, Herre?»⁷

Vi går ned i dåpens vann med glede og forventning. Frelseren kaller: «Kom til meg,»⁸ og vi svarer med å påta oss hans navn. Ingen av oss ønsker at denne reisen skal bli hverken en kortvarig flørt med det åndelige eller et bemerkelsesverdige, men avsluttet kapittel. Disippelens vei er ikke for den åndelig svake. Jesus sa: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.»⁹ «Den som vil følge etter meg, han må fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg.»¹⁰

Når vi følger Frelseren, vil vi utvilsomt møte utfordringer. Hvis vi møter dem med tro, vil disse foredlende erfaringene gi oss en mer dyptgående omvendelse og forståelse av Frelseren. Møter vi dem på verdslig vis, vil de samme erfaringene fordunkle vårt perspektiv og svekke vår beslutning. Noen vi elsker og beundrer, viker bort

fra den snevre og smale sti og «går» ikke lenger omkring med ham».

Hvordan holder vi oss trofaste?

Hvordan holder vi oss trofaste mot Frelseren, hans evangelium og hans prestedømsordinanser? Hvordan utvikler vi tro og styrke til aldri å forlate ham?

Jesus sa: «Uten at dere omvender dere og blir som barn, kommer dere slett ikke inn i himlenes rike.»¹¹ Vi trenger et barns troende hjerte.

Gjennom hans forsonings kraft kan vi bli «som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk, full av kjærlighet, villig til å bøye [oss] for alt som Herren finner gavnlige å pålegge [oss], likesom et barn bøyer seg for sin far.»¹² Dette er den mektige forandring i hjertet.¹³

Vi skjønner snart hvorfor vi trenger en forandring i hjertet. To ord varsler om kommende fare. Ordene er *fornærmet* og *skamfull*.

Velg å ikke bli fornærmet

Jesus spurte dem som var usikre på Frelserens guddommelighet: «Tar dere anstøt av dette?»¹⁴ I lignelsen om såmannen advarte Jesus: «Han ... holder bare ut en tid. Når det blir trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, faller han straks fra.»¹⁵

Fornærmelse antar mange former og foregår ustanselig. Folk vi har tro på, skuffer oss. Vi opplever uforutsette vanskeligheter. Livet blir ikke nøyaktig slik vi hadde forventet. Vi gjør feil, føler oss uverdige og er redde for ikke å få tilgivelse. Vi er usikre på et doktrinært spørsmål. Vi får høre noe som ble sagt på en tallerstol i Kirken for 150 år siden som plager oss. Våre barn blir urettferdig behandlet. Vi blir ignorert eller føler oss lite verdsatt. Det kan være hundre ting, og alle er svært reelle for oss der og da.¹⁶

I våre svake øyeblikk forsøker djevelen å stjele våre åndelige løfter. Er vi ikke årvåkne, vil vår sårede og barnlige ånd trekke seg tilbake til vårt tidligere oppblåste egos kalde, mørke skall, og forlate Frelserens varme, helbredende lys.

Da Parley P. Pratt i 1835 ble urettferdig behandlet, noe som påførte ham og hans familie forlegenhet og skam, sa profeten Joseph Smith: «Parley, ... legg disse tingene bak deg ... [og] Den allmektige Gud skal være med deg.»¹⁷

Et annet eksempel: I 1830 ble den kjente legen Frederick G. Williams døpt. Han delte øyeblikkelig sine talenter og sin velstand med Kirken. Han ble en leder i Kirken. Han ga Kirken tomt til å bygge Kirtland tempel. Da Frederick G. Williams havnet i vanskeligheter i 1837, gjorde han alvorlige feil. Herren erklærte i en åpenbaring at «på grunn av overtredelse hadde hans tidligere stilling som leder i Kirken blitt fratatt ham».¹⁸

Den vakre lærdom vi lærer av Frederick G. Williams, er at «til tross for sine svakheter, var han karakterfast nok til å fornye sin lojalitet til Herren, profeten og ... Kirken, når det ville ha vært så lett å bli nedbrutt i bitterhet».¹⁹ Våren 1840 fremstilte han seg på en generalkonferanse, ba ydmykt om tilgivelse for sin tidligere adferd og uttrykte sin beslutning om å gjøre Guds vilje i fremtiden.

Saken hans ble fremlagt av Hyrum Smith, og han ble gladelig tilgitt. Han døde som trofast medlem av Kirken.

Jeg møtte nylig presidenten for Recife Brasil tempel. Han heter Fredrick G. Williams. Han fortalte hvordan hans tippoldefars karaktervalg hadde velsignet hans familie og hundrevis av hans etterkommere.

Velg å ikke skamme deg

Fornærmet har en tærende ledsager som heter *skamfull*.

I Mormons bok lærer vi om Lehis syn om livets tre. Synet beskriver de edle sjeler som «trengte seg frem gjennom den mørke tåken mens de klamret seg til jernstangen», og de kom frem «og spiste av treets frukt».²⁰

Nephi beskrev treet som «Guds kjærlighet»,²¹ med frukt som fylte sjelen «med overmåte stor glede».²²

Etter å ha smakt av frukten, så Lehi «en stor og rommelig bygning ... full av mennesker ... både gamle og unge, både menn og kvinner. De var meget fint kledd, og de hånte og pekte fingre mot dem som hadde kommet og som spiste av frukten».²³ En engel forklarte at den hån og spott og fingerpeking som beskrives, forestiller verdens stolthet og visdom.²⁴

Nephi sa klart og tydelig: «Vi brydde oss ikke om dem.»²⁵

Dessverre var det andre som mistet motet. Skriftstedet lyder: «*Da de hadde*

spist av frukten, *skammet* de seg på grunn av dem som spottet dem, og de falt fra, gikk inn på forbudte stier og ble borte.»²⁶

Som Kristi disipler skiller vi oss ut fra verden. Til tider kan vi føle oss utilpass når folk peker fingre, håner og forkaster det som er hellig for oss.²⁷ President Thomas S. Monson advarte: «Hvis ikke deres vitnesbyrds røtter er godt festet, vil det bli vanskelig for dere å holde stand mot latterliggjøring fra folk som utfordrer deres tro.»²⁸ Nephi sa: «[Bry dere] ikke om dem.»²⁹ Paulus formante: «For Gud gav oss ikke motløshets ånd. Skam deg ... ikke ved vår Herres vitnesbyrd.»³⁰ Vi må aldri forlate ham.

Da jeg ledsaget president Dieter F. Uchtdorf til Øst-Europa i fjor, ble jeg forundret over de helliges tro og mot. En prestedømsleder i Ukraina sa at han hadde blitt kalt til grenspresidentskapet våren 1994, bare seks måneder etter sin dåp. Dette ville innebære at han gikk offentlig ut med sin tro og bidro til å få Kirken registrert i byen Dnipropetrovsk. Det var stor usikkerhet i

Ukraina, og det å vise tro på Kristus og det gjengitte evangelium åpenlyst kunne føre til problemer, blant annet muligheten for å miste jobben som pilot.

Prestedømslederen fortalte oss: «Jeg ba og ba. Jeg hadde et vitnesbyrd og hadde inngått en pakt. Jeg visste hva Herren ville at jeg skulle gjøre.»³¹ Tapert gikk han og hans hustru fremad i tro, uten å skamme seg over Jesu Kristi evangelium.

Den som mye er gitt, av ham skal mye kreves

Noen spør: «Må vi være så annerledes enn andre?» «Kan jeg ikke være en Kristi disippel uten å tenke så mye på min adferd?» «Kan jeg ikke elske Kristus uten å holde kyskhetsloven?» «Kan jeg ikke elske ham og gjøre hva jeg vil på søndag?» Jesus ga et enkelt svar: «Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud.»³²

Noen spør: «Er det ikke mange i andre trossamfunn som elsker Kristus?» Jo, naturligvis! Men som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som har et vitnesbyrd om ham, ikke bare fra Bibelen, men

også fra Mormons bok, som vet at prestedømmet er gjengitt til jorden, som har inngått hellige pakter om å følge ham og har mottatt Den hellige ånds gave, som har blitt begavet med kraft i hans hellige tempel og som tar del i forberedelsene til hans strålende tilbakekomst til jorden, kan vi ikke sammenligne oss med dem som ennå ikke har mottatt disse sannhetene. «Den som mye er gitt, av ham skal mye kreves.»³³

Herren sa: «[Du kan] selv velge.»³⁴

Jeg lover at hvis dere velger å ikke bli fornærmet eller skamfulle, vil dere føle hans kjærlighet og anerkjennelse. Dere vil vite at dere er i ferd med å bli mer lik ham.³⁵

Vil vi forstå alt? Naturligvis ikke. Vi vil legge visse ting på hyllen for å finne ut av dem på et senere tidspunkt.

Vil alt være rettferdig? Det vil det ikke. Vi vil godta visse ting vi ikke kan gjøre noe med, og tilgi andre når det gjør vondt.

Vil vi noen ganger føle oss utenfor? Absolutt.

Vil vi noen ganger bli forbløffet over det sinne noen få føler overfor

Herrens kirke, og deres anstrengelser for å ødelegge de svakes tro?³⁶ Ja. Men dette vil ikke hindre Kirkens vekst eller fremtid, og heller ikke behøver det å bremse vår åndelige fremgang som Herren Jesu Kristi disipler.

Forlat ham aldri

Jeg elsker disse ordene fra en kjær salme:

*Den sjel som til Jesus sin lit kun
har satt,
jeg vil ei forsake i mørkeste natt.
Om ondskapens krefter imot den
vil stå,
på grunn av min nåde den frelse
skal få,
på grunn av min nåde den frelse
skal få.*³⁷

Fullkommenhet kommer ikke i dette liv, men vi utøver tro på vår Herre Jesus Kristus og holder våre pakter. President Monson har lovet: «Ditt vitnesbyrd vil, når det stadig pleies, holde deg trygg.»³⁸ Vi fester våre åndelige røtter dypt og nyter daglig Kristi ord i Skriftene. Vi stoler

på levende profeters ord, som legges frem for oss for å vise vei. Vi ber og ber, og vi lytter til Den hellige ånds milde røst som leder oss på veien og taler fred til vår sjel. Uansett hvilke utfordringer som oppstår, forlater vi ham aldri.

Jesus spurte sine apostler: «Vil også dere gå bort?»³⁹

Peter svarte:

«Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.

... Vi tror og vet at du er denne Kristus, den levende Guds Sønn.»⁴⁰

Jeg har også dette vitnesbyrd. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Markus 13:33.
2. Lære og pakter 46:8.
3. Lære og pakter 42:76.
4. 2 Peter 3:17.

5. Johannes 6:66.
6. Johannes 6:67.
7. Matteus 26:22.
8. 3 Nephi 9:14.
9. Matteus 22:37.
10. Markus 8:34.
11. Matteus 18:3; se også Markus 10:15; Lukas 18:17; 3 Nephi 9:22; 11:37-38.
12. Mosiah 3:19.
13. Se Alma 5:14.
14. Johannes 6:61.
15. Matteus 13:21.
16. Se David A. Bednar: «Og det er ikke noe anstøt for dem», *Liahona*, nov. 2006, 89-92.
17. Joseph Smith, i *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jr. (1938), 118.
18. I *History of the Church*, 3:46, fotnote.
19. Frederick G. Williams: «Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church», *BYU Studies*, bind 12, nr. 3, (1972): 261.
20. 1 Nephi 8:24.
21. 1 Nephi 11:25.
22. 1 Nephi 8:12.
23. 1 Nephi 8:26-27; se også vers 33.
24. Se 1 Nephi 11:35-36; 12:18-19.
25. 1 Nephi 8:33.
26. 1 Nephi 8:28; uthevelse tilføyd.

27. President Boyd K. Packer sa: «I stor grad på grunn av fjernsynet [og Internett] lever vi så å si inne i den rommelige bygningen istedenfor å se inn i den fra den andre siden» («Finn deg selv i Lehis drøm», *Liahona*, aug. 2010, 29).
28. I samme tale sa president Thomas S. Monson: «Den store og rommelige bygningen i Lehis syn representerer dem i verden som spotter Guds ord og som latterliggjør dem som tar det til seg og som elsker Frelseren og etterlever budene» («Må dere ha mot», *Liahona*, mai 2009, 126).
29. 1 Nephi 8:33.
30. 2 Timoteus 1:7-8.
31. Fra en personlig samtale og et oversatt utdrag av Alexander Davydovs muntlige historie, innspilt 16. juli 2010.
32. Johannes 14:15.
33. Lære og pakter 82:3.
34. Moses 3:17.
35. Se 1 Nephi 19:9.
36. Se 2 Nephi 28:20.
37. «Så sikker en grunnvoll», *Salmer*, nr. 42.
38. Thomas S. Monson, *Liahona*, mai 2009, 126.
39. Johannes 6:67.
40. Johannes 6:68-69.

